

សៀវភៅដានីយ៍លែ - លខេមួយ

អ៊ីលាយ និង ហ៊ីដកេលែ

Jeff Pippenger

2023-11-21

«ពួកអ្នកបម្រើព្រះ និងបុរាណបុរសបុរាណថា
ព្រះបន្ទូលទំនាយនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ
គឺជាអាថ៌កំបាំងដ៏ល្អមិនអាចយល់បាន។ ប៉ុន្តែ
ព្រះគ្រីស្ទមានលំនាំសិស្សរបស់ខ្លួនទៅកាន់ពាក្យរបស់ហោរាដានីយ៍លែ
អំពីព្រឹត្តិការណ៍ដ៏ល្អប្រសើរក្នុងចំណោមពួកគេ
ហើយមានព្រះបន្ទូលថា «អ្នកណាអាន ចូរឲ្យអ្នកនោះយល់ចុះ»។ ម៉ាថាយ 24:15។
ហើយការអះអាងថាវិវរណៈជាអាថ៌កំបាំង មិនអាចយល់បាននោះ
ត្រូវបានចូលចិត្តដោយចំណងជើងនៃសៀវភៅនេះផ្ទាល់ថា៖
«វិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដ៏ល្អប្រសើរមានបុរាណដ៏ល្អប្រសើរ ដើម្បីបង្ហាញដល់ហោរាបម្រើ
របស់ខ្លួនអំពីការទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរក្នុងចំណោមពួកគេ... មានពាក្យហើយ
អ្នកដ៏ល្អប្រសើរ និងអ្នកទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរស្តាប់ពាក្យនៃព្រះបន្ទូលទំនាយនេះ
ហើយកាន់តាមសច្ចក្តីទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរសរសេរនៅក្នុងនោះ
ដូចជាពាក្យលោកស្រីមកដល់ហើយ»។ វិវរណៈ 1:1-3។»

«ហោរាមានបុរសសន្តិសុខ៖ “មានពាក្យហើយ អ្នកដ៏ល្អប្រសើរ” —
មានអ្នកខ្លះដែលមិនព្រមអាន; ព្រោះមិនមែនសម្រាប់ពួកគេទេ។
“ហើយអ្នកដ៏ល្អប្រសើរ” — ក៏មានមនុស្សខ្លះដែរ
ដែលបដិសេធមិនព្រមស្តាប់អ្វីមួយអំពីព្រះបន្ទូលទំនាយទាំងឡាយ;
ព្រោះមិនមែនសម្រាប់ពួកគេទេ។
“ហើយកាន់តាមសច្ចក្តីទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរសរសេរនៅក្នុងនោះ” —
មនុស្សជាច្រើនបដិសេធមិនព្រមយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះសច្ចក្តីព្រមាន
និងសច្ចក្តីបង្ការនៃដ្បងនៃមាត់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ។ គ្មានអ្នកណាក្នុងចំណោម
មជ្ឈកម្មនេះអាចអះអាងយកពាក្យដ៏ល្អប្រសើរសរសេរនោះបានឡើយ។
អស់អ្នកដ៏ល្អប្រសើរចំអកមើលងាយបុរាណបុរសបុរាណទាំងឡាយនៃទំនាយនេះ ហើយស្ទើរតែចំអកចំពោះ
និមិត្តសញ្ញាទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរបុរាណបុរសបុរាណយ៉ាងឱឡារីកនៅទីនេះ
អស់អ្នកដ៏ល្អប្រសើរបដិសេធមិនព្រមកែប្រែជីវិតរបស់ខ្លួន
ហើយត្រៀមខ្លួនសម្រាប់ការយាងមកនៃព្រះរាជបុត្រានៃមនុស្ស
នឹងមិនទទួលបានឡើយ។»

«ដោយពិចារណាតាមសក្ខីភាពនៃការបំផុសគំនិត
តើមនុស្សហ៊ានយ៉ាងដូចម្តេចបានជាបង្កើនថា គម្ពីរវិវរណៈជាអាថ៌កំបាំងមួយ
ដ៏ល្អប្រសើរពីសក្ខីភាពនៃការយល់ដឹងរបស់មនុស្ស?
វាជាអាថ៌កំបាំងដ៏ល្អប្រសើរបើកសម្តែងដោយហើយ ជាសៀវភៅមួយដ៏ល្អប្រសើរបើកចំហ។
ការសិក្សាគម្ពីរវិវរណៈនាំចិត្តគំនិតឲ្យទៅកាន់ទំនាយរបស់ដានីយ៍លែ
ហើយទាំងពីរនេះផ្សំដល់សច្ចក្តីបង្ការនៃដ្បងនៃមាត់បំផុត ដ៏ល្អប្រសើរបុរាណបុរសបុរាណ
ស្តីអំពីព្រឹត្តិការណ៍ទាំងឡាយដ៏ល្អប្រសើរនិងកើតឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រពិ
ភពលោកនេះ»។ The Great Controversy, 340.

«ការសិក្សាសាស្ត្រវិវរណៈនាំចិត្តគំនិតទៅកាន់ព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល»។
មនុស្សស្គាល់យើងក្នុងនាមនៃកូនស្រីរៀនរក្សាដានីយ៉ែលប៉ុណ្ណោះ។ ប៉ុន្តែ
ដានីយ៉ែលបង្ហាញខ្លួនស្រេចក្នុងពិភព ហើយស្រេចក្នុងពិភពនៃគំនិតឲ្យទំនាយរបស់គាត់
គឺជាបុរាណដ៏ពិតប្រាកដក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមនៃសៀវភៅរបស់គាត់។
បុរាណដ៏ពិតប្រាកដបង្ហាញទំនាយជាប្រភពគំនិត
ដល់ជាទូទៅនៃតម្លៃនៃការស្រាវជ្រាវស្រាវរក
មុនពេលយើងពិចារណាបុរាណដ៏ពិតប្រាកដនៃដានីយ៉ែល យើងនឹងពន្យល់ថា
ហេតុអ្វីបានជាកូនស្រីរៀនរក្សា មានតម្លៃទំនាយពីរប៉ុណ្ណោះដល់ការស្រាវជ្រាវនៃកូនបុរាណ
យើងពិតប្រាកដក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមនៃដានីយ៉ែល។ បងស្រីរៀនរក្សាបញ្ជាក់ទំនាយទាំងពីរនោះ
ដោយយោងទៅកាន់ទន្ទឹមទាំងពីរនៃស៊ីណា
នៃពេលយើងទទួលយកនិមិត្តរូបនៃនាងហានដាក់បង្ហាញ
យើងនឹងឃើញកូនស្រីរៀនរក្សាបញ្ជាក់ទំនាយពីរ ហើយមានតម្លៃពីរប៉ុណ្ណោះ
នៃកូនបុរាណដ៏ពិតប្រាកដក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមនៃដានីយ៉ែល។

«ពន្លឺដល់ដានីយ៉ែលបានទទួលពីព្រះ
ការស្រាវជ្រាវនាពិសេសម្យ៉ាងគ្រប់គ្រងក្នុងក្រុងយេរូសាឡេមនេះ។
និមិត្តរូបនៃគាត់បានឃើញនៃកុបនៃទន្ទឹមអឺឡាយ និងហ៊ីដេកែល ជាទន្ទឹមផ្សេងស៊ីណា
ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការសម្រេចបំពេញ
ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែលបានទាយទុកជាមុននោះ
នឹងកើតមានឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ»។ Testimonies to Ministers, 112.

និមិត្តរូបកូនស្រីរៀនរក្សាបញ្ជាក់ ការស្រាវជ្រាវនៃកុបនៃទន្ទឹមអឺឡាយ។

នៃវត្ថុនាំទីបីនៃរាជ្យសម្រាប់ស្រីរៀនរក្សាបញ្ជាក់
និមិត្តរូបមានលក្ខណៈដ៏ល្អ គឺដល់ខ្ញុំ ដានីយ៉ែល
បន្ទាប់ពីនិមិត្តរូបដែលបានលក្ខណៈដ៏ល្អកាលពីមុន។
ហើយខ្ញុំបានឃើញកូនស្រីរៀនរក្សា; ហើយបានកើតឡើងថា កាលខ្ញុំបានឃើញ
នោះខ្ញុំនាំកូនស្រីរៀនរក្សា កូនស្រីរៀនរក្សា ដល់ស្ថិតនៅក្នុងខេត្តអាល្លេម;
ហើយខ្ញុំបានឃើញកូនស្រីរៀនរក្សា ហើយខ្ញុំនាំកុបនៃទន្ទឹមអឺឡាយ។ ដានីយ៉ែល
8:1, 2.

នៃពេលយើងបានយកកថាខណ្ឌនោះចេញពី Testimonies to Ministers ដល់កូនស្រីរៀនរក្សា
អ្នកស្រី White បានយោងទៅកាន់ «Ulai និង Hiddekel» ហើយបានហៅវាថា

«ទន្ទឹមផ្សេង Shinar» នោះ
យើងកំពុងតែភាគកថាខណ្ឌនោះចេញពីសៀវភៅអធិបូហយមួយ
ក្នុងចំណោមសៀវភៅអធិបូហយដ៏សំខាន់បំផុត ស្តីពីការសិក្សាសៀវភៅដានីយ៉ែល
និងវិវរណៈ នៃកូនស្រីរៀនរក្សារបស់អ្នកស្រី White។ កូនស្រីរៀនរក្សាបាននោះ នាងបានចូលដៃថា «
មានតម្លៃការសម្រាប់ការសិក្សាសាស្ត្របន្ទូលរបស់ព្រះឲ្យកាន់តែជិតស្និទ្ធជាងនេះទៅទៀត
ត; ជាពិសេស សៀវភៅដានីយ៉ែល និងវិវរណៈ គួរតែទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់
ដូចដែលមិនផ្តល់មានពីមុនមក ក្នុងបុរាណសាស្ត្រនៃកិច្ចការរបស់យើងឡើយ»។

ហើយយើងសិក្សាខគម្ពីរពីរខំប្លែង ដល់យើងទើបតែបានដកស្រង់ពី ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨
យ៉ាងម៉ត់ចត់ នោះវាផ្តល់សក្ខីកម្មមុខងារកូនស្រីរៀនរក្សា
អំពីសៀវភៅអធិបូហយដែលជាញឹកញាប់ការស្រាវជ្រាវដានីយ៉ែលនិយាយថា
«នៃវត្ថុនាំទីបីនៃ» បលេសសាស្ត្រ «និមិត្តរូបមានបង្ហាញមកដល់ខ្ញុំ»។ បន្ទាប់មក

គាត់បន្តថ្លែងថា «បន្ទាប់ពីនិមិត្តក្នុងលោកបង្កាញមកដល់ខ្សែកាលពីមុន»។
ខនៈអាចយល់បានពីរបប ហើយមិនថាយល់តាមបែបណាក៏ដោយ
វានាំឲ្យយល់បានដល់សច្ចក្តីសន្តិដុំមានដូចគ្នាទាំងស្រុង។

ទេវតា កាប៊ុរីយ៉ែល គឺជាអ្នកក្នុងលោកនាំមកនូវពន្លឺពុយាករណ៍ដល់ដានីយ៉ែល
ដូចដល់គាត់មានជួរជើងមួយពួកហៅទាំងអស់
ដុបិតគាត់មានជំនួសសាតាំងជាអ្នកកាន់ពន្លឺនៃស្ថានសួគ៌។ នេះមានន័យថា
គ្រប់ច្បាប់ពុយាករណ៍ទាំងអស់ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងបទគម្ពីរ
ត្រូវបានដឹកនាំដោយកាប៊ុរីយ៉ែល។ មិនថាដានីយ៉ែលមានយល់ឬមិនមានយល់ក៏ដោយ
នៅក្នុងខន្ទីមួយនៃពួកទីប្រាំបី
គាត់មិនត្រឹមតែកំពុងកំណត់សម្គាល់ការសង្កេតពុយាករណ៍ដ៏សំខាន់មួយប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ
គាត់ក៏ផ្តល់សាក្សីពីការសង្កេតពុយាករណ៍ដ៏សំខាន់នោះនៅក្នុងខនៈនោះផង
ដែរ។ អ្វីដែលដានីយ៉ែលមានកត់ត្រានៅក្នុងខន្ទីមួយ គឺថា
គាត់មានទទួលនិមិត្តក្នុងមុននិមិត្តក្នុងលោកមានទទួលនៅក្នុងបន្ទប់ទទួលអ្វីឡាយ។
និមិត្តក្នុងនៅក្នុងបន្ទប់ទទួលអ្វីឡាយមានមកក្នុងឆន្ទាទីបីនៃជួរកាលរបស់បលេសាសារ។
ឯនិមិត្តក្នុងលោកវិចិត្រមានមុននិមិត្តក្នុងនៅក្នុងបន្ទប់ទទួលអ្វីឡាយ
មានមកក្នុងឆន្ទាទីមួយនៃជួរកាលរបស់បលេសាសារ។

នៅឆន្ទាទីមួយនៃជួរកាលបលេសាសារ សុតចេហ្វីឡាន ដានីយ៉ែលមានយើងសុបិនមួយ
និងនិមិត្តជាច្រើនក្នុងចិត្តរបស់គាត់នៃលើគ្រប់របស់គាត់; រួចមក
គាត់មានសរសេរសុបិននោះ ហើយរៀបរាប់សច្ចក្តីសង្កេតខ្លះៗនៃការទាំងនោះ។
ដានីយ៉ែល ៧:១។

នៅខន្ទីមួយនៃពួកទីប្រាំបី ដានីយ៉ែលកំពុងបញ្ជាក់ថា
លោកក៏មានទទួលនិមិត្តក្នុងមួយនៃក្នុងឆន្ទាទីមួយនៃជួរកាលបលេសាសារ ដដែល
ព្រោះលោកមានបុរសសន្តិថា «បន្ទាប់ពីនិមិត្តក្នុងលោកបង្កាញមកដល់ខ្សែកាលពីមុន»។
តើនិមិត្តក្នុងអំពីទទួលអ្វីឡាយមានលើកបន្ទាប់ពីនិមិត្តក្នុងឆន្ទាទីមួយនៃបលេសាសារ
ឬក៏និមិត្តក្នុងនោះមានលើកបន្ទាប់ពីនិមិត្តក្នុងមួយក្នុងចំណោមនិមិត្តក្នុងស្របគ្នាពីរនោះ?
ចម្ងល់យើងទាំងពីរនេះសុទ្ធជាតម្រូវគ្នា។ និមិត្តក្នុងអំពីទទួលអ្វីឡាយ
គឺជានិមិត្តក្នុងដូចគ្នានឹងនិមិត្តក្នុងនៅពួកទីប្រាំពីរ។
កាប៊ុរីយ៉ែលកំពុងប្រើតម្លៃការណ៍ទំនាយនៃ «ជួរជើងវិញ ហើយពង្រីកបន្តថ្លែង»
ហើយក្នុងពេលជាមួយគ្នានោះ ក៏ប្រើច្បាប់ដដែលថា
ការផ្តល់សក្ខីកម្មពីរជាស្ថាបនាឲ្យការណ៍មួយមានមាំមួន។
និមិត្តក្នុងទាំងពីរនេះសុទ្ធជាតែពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងគ្រប់ទ្បាយក្នុងទំនាយព្រះគម្ពីរ។

និមិត្តក្នុងនៃពួកទីប្រាំពីរ បង្កាញនូវគំនិតទាំងនោះជាសក្ខីសាហាវចិត្តចម្ងល់សាច់
ដោយហេតុនេះមានសង្កត់ធ្ងន់
និងបង្កាញពួកវានៅក្នុងបរិបទនៃអំណាចសិរិលរបស់ពួកវា។ និមិត្តក្នុងនៃពួកទីប្រាំបី
បង្កាញនូវគំនិតដដែលនោះដោយនិមិត្តក្នុងប្រព័ន្ធបម្រើននៅទីបរិសុទ្ធជារបស់ព្រះ
ទោះជាយ៉ាងណា
និមិត្តក្នុងនិមួយៗនៃព័ត៌មានបម្រើននៅទីបរិសុទ្ធត្រូវបានបំភ្លឺដោយចក្រនា
ដើម្បីបំភ្លឺឲ្យយល់ការច្បាស់បង្អស់ក្នុងក្បាលដៃក្បាល។ ដានីយ៉ែល ជំពូកទីប្រាំបី
បង្កាញនូវគំនិតដូចគ្នានឹងនិមិត្តក្នុងនៃពួកទីប្រាំពីរ
ប៉ុន្តែដាក់នូវគំនិតទាំងនោះនៅក្នុងបរិបទសាសនារបស់ពួកវា។

និមិត្តនៃទេសធម៌ឡាយ នៅក្នុងដានីយ៍លៃ ជំពូកទីប្រាំបី គឺជារឿងការសង្ខេបឡើងវិញ ហើយពង្រីកនិមិត្តនៃជំពូកទីប្រាំពីរ។ ជំពូកទីប្រាំពីរ កំណត់អត្តសញ្ញាណទិដ្ឋភាពសាសនានៃគរនានាក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនព្រះគម្ពីរ ហើយជំពូកទីប្រាំបី កំណត់អត្តសញ្ញាណទិដ្ឋភាពសាសនានៃគរនានាក្នុងព្រះបន្ទូលទំនាយនព្រះគម្ពីរ នៅពេលដែលមានទទួលស្គាល់ដូចនេះ នោះក៏អាចយល់បានថា ជំពូកទីប្រាំពីរ និងជំពូកទីប្រាំបី គឺជានិមិត្តតម្លៃ។ ជំពូកទីប្រាំបួន គឺជាកន្លែងដែលការពិពណ៌នាមក ដើម្បីផ្តល់សេចក្តីពន្យល់អំពីធាតុពលរណ៍នៅក្នុងនិមិត្តនៃជំពូកទីប្រាំបី។ ដូចនេះ និមិត្តនៃឡាយ តំណាងឲ្យជំពូកទីប្រាំពីរ ទីប្រាំបី និងទីប្រាំបួន នៃគម្ពីរដានីយ៍លៃ។ បន្ទាប់មក ទេសធម៌ហើងកេលៃ គួរមាននៅឡើងនៃក្នុងជំពូកទីដប់។

នៅក្នុងឆន្ទាទីបីនៃជនកាលស្សីស សុត្តន្តបិដកសេដ្ឋកថា មានការប្រកាសប្រើសម្បត្តិដ៏ល្អដល់ដានីយ៍លៃ ដែលមានឈ្មោះហៅថា បលេតសាសា; ហើយការនោះជាសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែពេលកំណត់នោះរវែងឆ្ងាយ; ហើយគាត់បានយល់ការនោះ និងមានសេចក្តីយល់ដឹងអំពីនិមិត្ត។ នៅគ្រានោះ ខ្ញុំ ដានីយ៍លៃ កំពុងកាន់ទុកខ្លួនអស់រយៈពេលបីសប្តាហ៍ពេញ។ ខ្ញុំមិនមានបរិក្ខារនឹងឆ្លងក្រឡើយ សាច់ក៏មិនមានចូលមាត់ខ្ញុំ ហើយស្រាប់តែខ្ញុំបាន ខ្ញុំក៏មិនមានលាបប្រដេលខ្លួនខ្ញុំសោះដៃ រហូតដល់បីសប្តាហ៍ពេញមានកន្លងផុតទៅ។ ហើយនៅថ្ងៃទីមួយនៃខែទីមួយ ខណៈដែលខ្ញុំនៅក្នុងមាត់ទន្លេធំ គឺទន្លេហើងកេលៃ។ ដានីយ៍លៃ 10:1-4។

និមិត្តនៃទេសធម៌ហើងកេលៃមាននៅបុរេគុតិសាស្ត្រព្យាករណ៍អំពីសុត្តន្តខាងជើង។ វាចាប់ផ្តើមដោយការបក្សីហាក់នៃគររបស់អាឡិចសាន់ដ័រមហាវង ហើយកំណត់សម្គាល់អំពីការឡើងចុះនៃបុរេគុតិសាស្ត្របន្ទាប់មក ដែលនៅទីបំផុត អ្នក ប្រឆាំងត្រូវបំណុលនោះដែលនៅសល់ពីការរលាយនៃអតីតគររបស់អាឡិចសាន់ដ័រមហាវង គឺសុត្តន្តខាងត្បូងពិតប្រាកដមួយ ទល់នឹងសុត្តន្តខាងជើងពិតប្រាកដមួយ។ ទីបំផុត វាមកដល់បុរេគុតិសាស្ត្រនៃអំណាចសម្តេចហ៊ាប ដែលបន្ទាប់មកក្លាយជាសុត្តន្តខាងជើងខាងវិញ្ញាណ ហើយនៅថ្ងៃបញ្ចប់នៃជំពូកទីដប់មួយ វាមកដល់ទីបញ្ចប់របស់វា មិនយល់កើតឈរ ហើយកាលកំណត់នៃការសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិក៏គួរបិទបញ្ចប់។ សេចក្តីសង្ខេបយ៉ាងសាមញ្ញគឺថា និមិត្តនៃទេសធម៌ឡាយគឺជានិមិត្តខាងក្នុងអំពីទិសការរបស់ព្រះ និងពលបរិវាររបស់ទ្រង់ ហើយនិមិត្តនៃទេសធម៌ហើងកេលៃគឺជានិមិត្តខាងក្រៅអំពីសក្ខីរបស់ព្រះ និងរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ក្នុងអំឡុងបុរេគុតិសាស្ត្រដូចគ្នានោះ។ វាកំពុងប្រើគោលការណ៍ដូចគ្នាដែលមានយឺតៗនៅក្នុងព្រះវិរាដៈអំពីពួកជំនុំទាំងប្រាំពីរ និងគ្រាន់ប្រាំពីរ។

«អ្នកបម្រើជាច្រើនមិនខិតខំប្តឹងប្រឹងពន្យល់អំពីវិរាដៈឡើយ។ ពួកគេហៅវាថា ជាសៀវភៅដែលការសិក្សាមិននាំឲ្យមានផលចំណេញ។ ពួកគេចាត់ទុកវាថា ជាសៀវភៅដែលមានបិទភ្ជាប់ ពីព្រោះវាមានកំណត់ត្រាអំពីបុរាណនិងនិមិត្តសញ្ញា។ ប៉ុន្តែឈ្មោះតម្លៃតម្លៃដែលមានប្រទានឲ្យវា គឺ “វិរាដៈ” នោះ ជាការបដិសេធសម្បត្តិនេះហើយ។ វិរាដៈជាសៀវភៅដែលមានបិទភ្ជាប់ ប៉ុន្តែក៏ជាសៀវភៅដែលមានបើកផងដែរ។ វាគឺជាត្រូវវិគ្គហ៍អស្ចារ្យយ៉ាងណាដែលនឹង កើតឡើងនៅថ្ងៃក្រោយនៃបុរេគុតិសាស្ត្រនៃដំនើរ។

សេចក្តីបង្កើននៃកូនសៀវភៅនេះមានលក្ខណៈច្បាស់លាស់
មិនមែនជាអ្វីដែលអាចកំហែង និងមិនអាចយល់បានឡើយ។ នៅក្នុងរាង
ខ្ពស់បំផុតនៃទំនាយដដែលគួរឱ្យមានលក្ខណៈយកមកដូចដែលមាននៅក្នុងដានីយ៍
ទំនាយខ្លះៗ ព្រះមានបន្ទូលមុតងទៀត ដូចនេះបង្ហាញថា
គួរផ្តល់សារៈសំខាន់ដល់វា។ ព្រះអម្ចាស់មិនមានបន្ទូលមុតងហើយមុតងទៀតអំពីអ្វីៗ
ដែលគ្មានសារៈសំខាន់ធំធេងឡើយ។ Manuscript Releases, volume 8, 413.

បុរេគុតិសាស្ត្រខាងក្នុង និងខាងក្រៅដដែល
ដែលគួរឱ្យមានបង្ហាញក្នុងសៀវភៅដានីយ៍
គួរឱ្យមានលក្ខណៈយកមកបន្តគន្លឹះក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ។
ក្រៅពីពន្យល់ទំនាយដដែលកើតចេញពីនិមិត្តរូបទាំងពីរនេះ
ក៏មានការបញ្ជាក់ផងដែរអំពីវិធីសាស្ត្រនៃការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ
ដែលគួរឱ្យមានទទួលយកដោយ William Miller ហើយបន្ទាប់មកដោយ Future for America។
បើពិចារណាយ៉ាងត្រឹមត្រូវ សៀវភៅដានីយ៍ ក៏ដូចជាសៀវភៅវិវរណៈ
គឺជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការបញ្ជាក់អំពីគោលការណ៍នៃការបកស្រាយទំនាយ
ដែលព្រះគម្ពីរមានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងខ្លួនវាផ្ទាល់។

ទទួលរឿងឡាយ ដែលជាបុរាណបទខាងក្នុង និងទទួលហើនកេលៃ
ដែលជាបុរាណបទខាងក្រៅ ក៏គឺជាឈ្មោះទំនាយទាំងពីរដែលគួរឱ្យមានបើកគ្នានៅ
«ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» ផងដែរ។ ទទួលរឿងឡាយគួរឱ្យមានបើកគ្នានៅ
«ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798 ហើយទទួលហើនកេលៃគួរឱ្យមានបើកគ្នានៅ
«ពេលវេលាចុងបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1989 នៅពេលដែល ដូចដែលបានពិពណ៌នានៅក្នុង
ដានីយ៍ ជំពូក 11 ខ 40 បុរេសេចក្តីឡាយដែលកំណត់ឱ្យអតីតសហភាពសូវៀត
គួរឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពចេញដោយសាសនាចក្រហ្វាស៊ី និងសហរដ្ឋអាមេរិក។

នៅពេលដែលសេចក្តីពិតទាំងនេះគួរឱ្យមានទទួលស្គាល់ នោះក៏អាចទទួលស្គាល់បានដដែលថា
និមិត្តរូបទាំងពីរនេះ តាមពិតជានិមិត្តរូបតម្លៃ
ដូចគ្នានឹងបុរេគុតិសាស្ត្រព្យាយាមរំលឹកឱ្យយល់ដល់ទំនាយបុរាណ និងគ្រាន់បុរាណ
ដែលកំណត់ឱ្យបុរេគុតិសាស្ត្រព្យាយាមរំលឹកដូចគ្នា។ ដូចនេះ និមិត្តរូបទាំងពីរនេះក្លាយជាម
ធុរៈហើយដដែលព្រះអម្ចាស់បានប្រើនៅក្នុងចលនាក្នុងមកន៍នៃវេទនាមួយ
ហើយជាមធ្យោបាយដដែលព្រះអម្ចាស់នឹងប្រើនៅក្នុងចលនាបច្ចុប្បន្ន
និងអនាគតនៃវេទនាមួយ ដើម្បីបង្កើតដំណើរការនៃការសាកល្បង
ដូចដែលបានបង្ហាញទុកនៅក្នុង Daniel ជំពូក 12 ខ 9 និង 10។

ហើយគាត់បាននិយាយថា ចូរទៅតាមផ្លូវរបស់អ្នក ដានីយ៍ដែលអើយ
ពីព្រោះពាក្យទាំងនេះគួរឱ្យមានបិទទុក និងបោះត្រាទុក រហូតដល់ពេលវេលាដែលបញ្ចប់។
មនុស្សជាច្រើននឹងគួរឱ្យមានបរិសុទ្ធ ហើយផ្ទៃដីនឹងស្រស់ ហើយគួរឱ្យមានសាកល្បង
ប៉ុន្តែមនុស្សសក្រាន់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សសក្រាន់ទាំងនោះ គ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ឡើយ
ប៉ុន្តែមនុស្សសប្បុរសឆ្លើយតប។ ដានីយ៍ 12:9, 10។

ជាឧទាហរណ៍នៃការបើកគ្នាទទួលហើនកេលៃក្នុងឆ្នាំ 1989
សូមពិចារណាអំពីអ្វីដែលការបំផុសគំនិតមានបុរាណសាសន៍។

«ក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ សង្ឃៀវភៅទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរមានមកជួបគ្នា ហើយបញ្ចប់នៅទីនេះ។ នៅទីនេះ គឺជាការបំពេញបន្ទុកមែនស្មើគ្នាដោយស្មើគ្នា មួយជាទំនាយ, មួយទៀតជាវិវរណៈ។ សង្ឃៀវភៅដែលត្រូវបានបោះពុម្ពនោះ មិនមែនជាព្រះគម្ពីរវិវរណៈទេ ប៉ុន្តែជាផ្នែកនៃក្របខណ្ឌនៃទំនាយរបស់ដានីយ៉ែល ដែលទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ។ ទេវតាមានបង្គាប់ថា “ប៉ុន្តែដង ដានីយ៉ែលអើយ ចូរបិទពាក្យទាំងនេះ ហើយបោះពុម្ពសង្ឃៀវភៅនេះទុក ដល់គ្រូចុងបញ្ចប់មកដល់” ដានីយ៉ែល 12:4» ។ កិច្ចការរបស់ពួកសាវ័ក, 585.

ទាំងទទួលអើលាយ និងហ៊ីដកេលេ សុទ្ធជតពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រូចុងក្រោយ ប៉ុន្តែអាងប្រព័ន្ធសីមាសស្មើគ្នាចិត្តទទួលស្គាល់ថា ឆ្នាំ 1798 ជា «គ្រូចុងបញ្ចប់» របស់ដានីយ៉ែល គឺជាពេលដែលសង្ឃៀវភៅរបស់គាត់ត្រូវបានបោះពុម្ព។ ទោះជាយ៉ាងណា ផ្នែកនៃពាក្យទំនាយដែល «ពាក់ព័ន្ធនឹងគ្រូចុងក្រោយ» តាមការពិតមានភាពគួរឱ្យជឿថា ជាឧបទ្វីបមួយចុងក្រោយនៃដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ ពីព្រោះឧបទ្វីបទាំងនោះបញ្ចប់ដោយមានមីកលេក្រូក្រោយឡើង នៅពេលដែលពេលវេលាបង្កើនរបស់មនុស្សជាតិត្រូវបានបិទបញ្ចប់។

និមិត្តអំពីការជំនុំជម្រះ ដូចដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូក ៧, ៨ និង ៩ នោះ ត្រូវបានបិទគ្រឿងទុករហូតដល់ «ពេលវេលានៃបញ្ចប់» ក្នុងឆ្នាំ 1798។ ពន្យល់ (ដែលនិមិត្តអ្វីមួយដែលត្រូវបានបោះពុម្ពមានបង្កើតឡើង) គឺជាការប្រកាសអំពីការបោះពុម្ពការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត មិនមែនជាការបិទការជំនុំជម្រះទេ។ ពន្យល់ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពជាមួយនឹងនិមិត្តហ៊ីដកេលេ កំណត់អត្តសញ្ញាណការបិទនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត ហើយវាក៏ជាឧបទ្វីបនៃក្នុង ដានីយ៉ែល ដែលមាន «ផ្នែកនៃពាក្យទំនាយដែលទាក់ទងនឹងចុងក្រោយ» ផងដែរ។

ការដោះត្រូវបានឆ្នាំ 1798 បានប្រកាសអំពីការបោះពុម្ពនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត។ ការដោះត្រូវបានឆ្នាំ 1989 បានប្រកាសអំពីការបិទដែលកំពុងខិតមកជិតនៃការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត។ សញ្ញាសម្គាល់របស់អាល់ហ្វា និង អូមហេតា អាចមើលឃើញបានយ៉ាងងាយស្រួលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៉ែល ប៉ុន្តែ លុះត្រាតែអ្នកដឹងថាវាជាអ្វី ហើយមានឆន្ទៈស្រងៃរក។

នៅពេលសម័យសាកលុបត្រូវបានបិទនៅក្នុង ដានីយ៉ែល ជំពូកដប់មួយ ខទីស៊ែបប្រាំ ហត្ថលេខារបស់អាល់ផា និង អូមហេតា ត្រូវបានកត់ត្រាទុក។ ដើមដំបូងនៃសង្ឃៀវភៅដានីយ៉ែល បង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ថាវាបញ្ចប់នៅក្នុងដងណា។ វាចាប់ផ្តើមដោយសង្កេតពិនិត្យរាងកាយហើយឡើងពិនិត្យរាងកាយ និងអីស្តារ៉ាអ៊ែលពិនិត្យរាងកាយ ហើយហើយឡើងពិនិត្យរាងកាយគឺជាអ្នកឈ្នះ។

នៅឆ្នាំទីបីនៃជួជកាលព្រះហស្តយោធា អ្នកចេញយូដា នប្លែកសោ អ្នកចេញហេប៊ីឡូន បានមកដល់ក្នុងយូសាឡីម ហើយឡើងទៅក្នុងនោះ។ ហើយព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បានប្រគល់ព្រះហស្តយោធា អ្នកចេញយូដា ទៅក្នុងដៃរបស់គាត់ ព្រមទាំងគ្រឿងសក្ការៈមួយផ្នែកនៃព្រះវិហារនៃព្រះផងដែរ។ គាត់បាននាំរបស់ទាំងនោះទៅស្រុកសីណា ចូលទៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះរបស់គាត់ ហើយ គាត់បានយកគ្រឿងសក្ការៈទាំងនោះទៅដាក់ក្នុងយូលាំងទ្រព្យរបស់ព្រះរបស់គាត់ ។ ដានីយ៉ែល ១:១, ២

ក្នុងដានីយ៉ៃល ជំពូកទីដប់មួយ ខទីសសិបបួន
សង្កេតមើលខាងវិញ្ញាណមួយរវាងហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ ដល់គូរហាននិមិត្តរូបដោយ
«សុតចេតនាដ៏ល្អ» និងអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ ដល់គូរហានតំណាងដោយ
«កូនបរិសុទ្ធដ៏រុងរឿង» បានបញ្ចប់
ហើយអ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណបានទទួលជ័យជម្នះលើហាប៊ីឡូនខាងវិញ្ញាណ។

ហើយគាត់នឹងដំឡើងគូរសាលនព្រះរាជវាំងរបស់គាត់ នៅចន្លោះសមុទ្រទាំងឡាយ
ក្នុងកូនបរិសុទ្ធដ៏រុងរឿង; ប៉ុន្តែគាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់របស់គាត់
ហើយគុមាននរណាម្នាក់នឹងជួយគាត់ឡើយ។ ហើយនៅគុរានោះ មីកែល
ជាមេដឹកនាំដ៏ធំ ដល់ឈរសម្រាប់កូនចៅនៃបុរាណជនរបស់អូស្ត្រាលីនីយ៉ា;
ហើយនឹងមានគុរានោះ ដូចដល់មិនដល់មានឡើយ តាំងពីមានជាតិមួយមក
ដល់គុរានោះឯង; ហើយនៅគុរានោះ បុរាណជនរបស់អូស្ត្រាលីនីយ៉ា
គឺគូរហានក្នុងសៀវភៅ មានឈ្មោះកត់ទុកក្នុងសៀវភៅ។ ដានីយ៉ៃល
11:45; 12:1.

សៀវភៅដានីយ៉ៃល និងវិវរណៈ គឺជាសៀវភៅតម្លៃមួយ៖

«សៀវភៅដានីយ៉ៃល និងគម្ពីរវិវរណៈ ជាសៀវភៅតម្លៃមួយ។ មួយជាពាក្យទំនាយ
មួយទៀតជាការវិវរណៈ; មួយជាសៀវភៅដែលបានបិទគុរ
មួយទៀតជាសៀវភៅដែលបានបើក។
យ៉ូហានបានរៀបរាប់ទាំងឡាយដល់ជនរាល់គ្នាបានបញ្ចប់
ប៉ុន្តែគាត់គូរហានបង្ហាញមិនឲ្យសរសេរអំពីអ្វីទាំងនោះឡើយ»។ The Seventh-day
Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

សៀវភៅទាំងពីរ ដល់ជាសៀវភៅតម្លៃមួយ
គឺជាសុនាមីដ៏កន្ត្រៃបង្កឲ្យទំនាយរបស់ទេវតាការ៉ុយ៉ៃល។ ខ្ញុំសរសេរពាក្យនេះ
ដោយដឹងយ៉ាងច្បាស់ថា អ្វីដែលការ៉ុយ៉ៃលបានប្រគល់ឲ្យដានីយ៉ៃល និងយ៉ូហាន
គឺបានមកពីព្រះយេស៊ូវ ដល់បានទទួលពីព្រះវរបិតា។
គោលបំណងរបស់ខ្ញុំមិនមែននៃដើមប្រើប្រាស់កម្លាំងការ៉ុយ៉ៃលទេ ប៉ុន្តែដើម្បីប្រើប្រាស់
មុខងារប្រឹកស្មីដ៏ដ្ឋានល្អនៅស្ថានភាពនៃកូនសៀវភៅទាំងពីរ
អំពីរបៀបដែលអាល់ហ្វា និងអូមេហ្គា
បានរៀបចំច្បាស់ទំនាយសម្រាប់ការបកស្រាយព្រះគម្ពីរ
ដល់គូរហានតំណាងនៅក្នុងសៀវភៅទាំងពីរ
បុរសិបប្រាំបីនៃមានឆន្ទៈក្នុងការមើលឃើញ។

សូមឲ្យខ្ញុំជូនពួកអូស្ត្រាលីនីយ៉ា នៅចំណុចនេះ គោលបំណង និងចេតនារបស់ខ្ញុំ
មិនមែននៃដើមប្រើប្រាស់ការបកស្រាយអំពីទំនាយទាំងពីរនៃទេវតាអ៊ីស្ត្រាអែល
និងហ្វីលីប្រូមនោះទេ។ គោលបំណង និងចេតនារបស់ខ្ញុំ
គឺដើម្បីពិភាក្សាអំពីទំនាយនៅក្នុងបុរាណដ៏ជំនួញនៃសៀវភៅដានីយ៉ៃល។
ខ្ញុំគ្រាន់តែកំពុងលើកសំណួរឡើងមួយសម្រាប់សេចក្តីពិតដែលថា សៀវភៅដានីយ៉ៃល
និងវិវរណៈ បុរាណជាសៀវភៅដែលគូរហានរៀបចំឡើងយ៉ាងដ្ឋានល្អបំផុតនៅក្នុងព្រះ
បន្ទូលរបស់ព្រះ។ សៀវភៅទាំងនេះបង្ហាញសារទំនាយ
ខណៈពេលដំណាលគ្នានោះក៏បញ្ជាក់អំពីព្រះលក្ខខណៈរបស់ព្រះផង
ខណៈពេលដំណាលគ្នានោះក៏បញ្ជាក់អំពីក្រិក្យនីយ៍ដ៏ច្បាស់បំផុតដែលគូរហានកម្ពុជា
បុរសិបប្រាំបីនៃសុសម្ភាសនាចង់ស្គាល់ទំនាយទាំងឡាយ

ហើយក៏សុគាល់ព្រះអង្គគង់លែងនាបុរាណទំនាយទាំងនោះផងដែរ។

ឧទាហរណ៍មួយទៀតនៃកុខណៈផ្សេងៗរបស់បណ្តាញមីរ គឺការដកដៃនាវិកាដែលបានបង្កហេតុអំពី «បុរាណវិទ្យា» នៃវិវិធីនីយ ជំពូក ២៦។ ទំនាយអំពី «បុរាណវិទ្យា» នេះ បានក្លាយជាហើយក៏នាំទៅដោយជំពូកសម្រាប់សុភមង្គលរបស់ព្រះ ទាំងនោះក្នុងអំឡុងពេលបុរាណ ក្នុងចលនាមីឡូឡាយនៃវេតាទីមួយ ហើយក៏នាំក្នុងចលនាបច្ចុប្បន្ន និងអនាគតរបស់វេតាទីបីផងដែរ។ តាមនិយមន័យដ៏សាមញ្ញ «ថ្មដំបាប់» គឺជាអវិជ្ជាដែលអនុកម្មនិយមន័យ ទោះបីមានន័យទាំងនោះយ៉ាងច្បាស់ក៏ដោយ។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលអនុកម្មទទួលស្គាល់ «បុរាណវិទ្យា» នៅក្នុងសង្គ្រោះនាវិកាដ៏យ៉ាង ទោះបីអនុកម្មនិយមន័យទាំងនោះយ៉ាងច្បាស់ ប៉ុន្តែអនុកម្មនិយមន័យនៃវេតាទីបី វាគួរឲ្យមានការកំហុសចំពោះអនុកម្មទាំងឡាយណាដែលផ្ទុកនិយមន័យនិយមន័យ។

ការលាក់អវិជ្ជា ខណៈពេលដែលវាស្ថិតនៅក្នុងទីបំផ្លិចបំផ្លាញ តាមរយៈរចនាសម្ព័ន្ធនៃយុទ្ធសាស្ត្រ គឺជាសមិទ្ធផលដ៏ផ្សេងៗ ដែលមិនអាចបង្កប់ ចូលទៅក្នុងបុរាណវិទ្យាអាចកំណត់ឈ្មោះដល់មនុស្សសរសេរឡើយ។ វាជាសុទ្ធនៃក ព្រោះវាមានទាំងនោះ ជាក់ស្តែងឲ្យយើងឃើញសម្រាប់អស់អនុកម្មណាដែលមិនចង់ជំពាក់ ប៉ុន្តែមិនអាចឲ្យយើងឃើញបានសម្រាប់អស់អនុកម្មណាដែលផ្ទុកនិយមន័យនិយមន័យ។ និយាយម្តងទៀត វាគឺជា «ការលាក់នៅក្នុងទីដែលយើងច្បាស់»។ នេះគួរឲ្យមានការចង្អុលដោយការរួមបញ្ចូលគុណវិធានមនុស្សសភាព និងទេវភាព។

ឧទ្ទេសន៍ការអះអាងនោះ ពីព្រោះឧទ្ទេសន៍នាំឲ្យយើងនាំចំណុចនេះថា មានសច្ចក្តីបង្កើនបែកគ្នាចិត្តមួយនៅក្នុងសាសនា Adventism យ៉ាងហោចណាស់តាំងពីការបោះពុម្ពផ្សាយសង្ខេប Questions on Doctrine ក្នុងឆ្នាំ 1957 មក ហើយវាក៏បានលើកក្រោយអត្ថបទរបស់វាឡើងនៅក្នុងចលនាសច្ចក្តីពិត សម្រាប់សម័យបច្ចុប្បន្ននេះរបស់ Future for America ផងដែរ។ គំនិតនោះគឺថា ព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងការយាងមកជាមនុស្ស មិនបានយកសាច់ឈាមដែលទទួលបានមកពីនាងម៉ារីឡើយ។ ជាក់ជាមិនខាន អស់អនុកម្មដែលគាំទ្រសច្ចក្តីបង្កើននេះ មិនបង្កហេតុតាមរបៀបនោះទេ ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា នោះហើយជាអ្វីដែលពួកគេបង្កើន។ ឧទ្ទេសន៍ថាវាជាសច្ចក្តីបង្កើនបែកគ្នាចិត្ត ពីព្រោះមូលដ្ឋានគំនិតដែលថា សាច់ឈាម របស់ព្រះគ្រីស្ទបរិសុទ្ធដូចជាសាច់ឈាមរបស់អាដាមមុនពេលគាត់បានប្រព្រឹត្តកំហុស ទោះបីជាគាត់ក៏ជាសាតាំងផងដែរដែលក្រុមជំនុំកាតូលិកបានប្រើក្នុងសច្ចក្តីបង្កើនរបស់ខ្លួនអំពីអ្វីដែលគេហៅថា "immaculate conception"។ ហើយបុរសនិបប័ត្នអនុកម្មនិយមន័យសច្ចក្តីបង្កើនបែកគ្នាចិត្តនិយមន័យអំពី "immaculate conception" ទេ នោះវាបង្កើនថា សាច់ឈាមរបស់ព្រះគ្រីស្ទគួរឲ្យមានឡើងដោយអព្យាក្រឹតហេតុ ដូចដែលធម្មជាតិក្រោមរបស់អាដាមគួរឲ្យមានឡើងមុនពេលគាត់ និងអង្គានបានប្រព្រឹត្តកំហុស ឬនិយាយតាមការអះអាងនោះថា ព្រះគ្រីស្ទមានធម្មជាតិគ្មានបាបរបស់អាដាមមុនការធ្លាក់ចុះ។ វាបង្កើនថា នាងម៉ារីឡា ក៏គួរឲ្យមានដោយអព្យាក្រឹតហេតុនូវធម្មជាតិសាច់ឈាមដែលមិនទាន់ធ្លាក់ចុះរបស់អាដាម មុនពេលគាត់បានប្រព្រឹត្តកំហុស

ដើម្បីបិទឱ្យនាងអាចជាភាជនៈដ៏ល្អអតីតខ្មែរសម្រាប់ពុទ្ធិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមកជាមនុស្សជាទារកយស្មើក្នុងសាច់ឈាមដ៏ល្អអតីតខ្មែររបស់នាង។

ជាក់ជាមិនខាន អស់អ្នកនាំទៅក្នុងសាលានាអាជីវនៃទីសុត
ដល់កាន់ខ្ជាប់ដល់សច្ចក្តីសន្តិដ្ឋានដូចគ្នានេះ អំពីសាច់ឈាមរបស់ព្រះយស្មើ
មិនបានយល់ទៅកាន់អពុភូតហេតុណាមួយទាក់ទងនឹងម៉ាឡាយី
ប៉ុន្តែក៏គេបានបង្កើន និងបកស្រាយខុសបទគម្ពីរពី Sister White និងព្រះគម្ពីរ
ដើម្បីបង្កើនគំនិតកាតូលិកដល់នោះ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំទើបតែបង្កើនពីបុរាណបទ
ហើយដាក់ចេញពីការពិភាក្សាអំពីសៀវភៅដានីយ៍លែ? ខ្ញុំនឹងឆ្ងល់យល់ស្តាយនោះ។

រចនាសម្ព័ន្ធ និងការរៀបចំដ៏អស្ចារ្យនៃសៀវភៅដានីយ៍លែ និងវិវរណៈ
ត្រូវបានសម្រេចឡើងដោយការរួមបញ្ចូលគ្នានៃមនុស្សសភាព និងទេវភាព។
ព្រះយស្មើគឺជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយព្រះគម្ពីរក៏ជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះដែរ។
ធម្មជាតិទេវភាព និងធម្មជាតិមនុស្សរបស់ព្រះយស្មើ
ត្រូវបានគំរោងយ៉ាងពេញលេញនៃក្នុងព្រះគម្ពីរ។
ព្រះបន្ទូលនៃក្នុងនោះជាព្រះបន្ទូលដ៏ទេវភាព ហើយមានអំណាចចូលបង្កកើត
ដើម្បីបំបែកចិត្ត និងគំនិត។ ព្រះបន្ទូលទាំងនោះ គឺជាអំណាចដ៏ល្អនោះឯង
ដល់បាននាំឱ្យគ្រប់ទាំងអស់កើតមានមក។ ប៉ុន្តែមនុស្សទាំងនោះ
ដល់ព្រះបានផ្ទុយនឹងផ្ទុយជាឧបករណ៍របស់ទ្រង់ ក្នុងការកាត់ត្រាព្រះគម្ពីរ
សុទ្ធតែជាមនុស្សមានហឫទ័យទាំងអស់។ ផុតកែមនុស្សក្នុងសមីការនេះ
ត្រូវបានគំរោងដោយមនុស្សដល់បានផ្តល់ក្នុងហឫទ័យ។
ព្រះគម្ពីរជាការរួមបញ្ចូលគ្នានៃមនុស្ស និងទេវភាព
ហើយពួកហោរាក៏ជាមនុស្សមានហឫទ័យ ដូចជាកូនចៅគ្រប់រូបរបស់អាដាមបានដឹង។
ព្រះគ្រីស្ទមិនដល់មានហឫទ័យ ទាំងក្នុងគំនិត ពាក្យសម្តី ឬអំពើ។
ប៉ុន្តែទ្រង់ពិតជាបានទទួលសាច់ឈាមរបស់នាងម៉ារី
បន្ទាប់ពីការថយយស្មើរយៈពេលបួនពាន់ឆ្នាំ។
បុរសនិមន្តទ្រង់ពិតជាបានទទួលធម្មជាតិសាច់ឈាមទាបជាងនោះរបស់អាដាម
មុនពេលអាដាមមានហឫទ័យនៃ នោះវានឹងទាមទារថា
អ្នកនិពន្ធព្រះគម្ពីរគ្រប់រូបក៏ត្រូវតែមានហឫទ័យផងដែរ។

ការលាក់បាំង «បុរាណវិទ្យា» «នៃចំពោះមុខយ៉ាងច្បាស់» ក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែ
ត្រូវបានសម្រេចឡើង មិនមែនដោយសារតែពាក្យដល់ដានីយ៍លែបានកាត់ត្រាប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងដោយមនុស្សជាតិដល់ផ្តល់ក្នុងអំពើហឫទ័យ ដល់បានបកប្រែព្រះគម្ពីរ
King James ផងដែរ។
មនុស្សជាតិដល់ផ្តល់ក្នុងអំពើហឫទ័យប៉ះពាល់ដល់ព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែពីរដង
ហើយអ្វីដែលត្រូវបានសម្រេចឡើងនោះ
គឺមិនអាចទៅរួចឡើយសម្រាប់មនុស្សណាម្នាក់ផ្ទុយពីបាន
ដោយគ្មានការត្រួតពិនិត្យយថាភូតតាមព្រះហឫទ័យដ៏ទេវភាពរបស់ព្រះ។

នៃក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់របស់យើង យើងនឹងចាប់ផ្តើមបង្ហាញថា តើព្រះជាតិ
និងមនុស្សជាតិបានលាក់ «បុរាណវិទ្យា» នៃលើវិទ្យា ជំពូក ២៦
ទុកឱ្យយើងយ៉ាងច្បាស់នៃក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែដោយរបៀបណា
ដុំបិទព្រះបន្ទូលទ្រង់ផ្សេងទៀតជាមុន
ហើយសូមបើកហោរារៀបចំឱ្យវាក្យលាយជាមួយដំបូន្មានការលុបបង់

សម្រាប់ទាំងពួកអ្នកកងលែសុចិត្តនៃក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយក៏សម្រាប់ពួកអ្នកកងលែសុចិត្តនៃក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីបីផងដែរ។

«ពន្លឺដ៏ល្អនៃដានីយ៍លែបានទទួលពីព្រះ

គួរបានបុរាណជាពិសេសសម្រាប់គ្រូចុងក្រោយទាំងនេះ។

និមិត្តកងលែគាត់បានឃើញនូវមាត់ទន្លេអ្វីឡាយ និងហ៊ឹងកេលៃ គឺទន្លេធំៗនៃសីលា

ឥឡូវនេះកំពុងសុចិត្តក្នុងដំណើរការនៃការសម្រេច

ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដ៏ល្អបានទាយទុកជាមុននោះ

នឹងកើតមានឡើងក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ»។ Testimonies to Ministers, 112.